

2. RUM (2) *sb m*

sg [*N rum.*] ◊ *A rum* (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Wolna przestrzeń, miejsce (z niem. Raum); locus aut spatium patens Cn (2) : [Rum/ [...] Locus, spacium. Volck Yyy2.]

*Zwrot: »rum uczynić; [[czemu] rum działać]« (2): Potym Stołę Hąwerze/ pod pąrkan kopąią. Tąmże prochy záfądzą/ by rum wczyniło/ Aby fie do tey dziury k łzturmu przypuściło. *BielSat* M4 [*idem*] *BielSjem* 34; [Nuż pácholcy pófkocźni zmowiłzy fię wáfady. Z wilki co owoc fułzą zączynaią zwáfady. Iedni nożem niepłodne gáfáfki ścińaią/ Drudzy zráziwłzy śmieci trawce rum dźiáfaią. *RybWios* A3].*

Synonim: przestwor.

ALKa